

Հանրապետական մանկավարժահոգեբանական կենտրոն

«Հանրակրթական դպրոցների ուսուցիչների և ուսուցչի օգնականների դասավանդման հմտությունների զարգացման ապահովում» ծրագիր

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Դպրոց՝ «Նոյեմբերյանի թիվ 2 հիմնական դպրոց» ՊՈԱԿ
Թեմա՝ «Ընդհանուր ներառականության առավելություններն ու
բացթողումները»

Մենթոր՝ Նաիրա Անանյան
Կատարող՝ Աննա Աբովյան

Բովանդակություն

Գլուխ 1.

Ներածություն.....	էջ 3
1.Ի՞նչ է ներառական կրթությունը.....	էջ4
2. Սալամանկայի հռչակագիրը ներառական կրթության մասին.....	էջ10
3.Համընդհանուր ներառականության առավելությունները և բացթողումները.....	էջ17

Գլուխ 2.

4. Սեփական փորձառությունից.....	էջ19
4.Եզրակացություն.....	էջ24
5. Առաջարկություն.....	էջ25
Գրականության ցանկ.....	էջ27

Ներածություն

«Մեր բարոյական պարտականությունն է յուրաքանչյուր երեխայի հնարավոր լավագույն կրթություն տալը»:

Դեսմոնդ Թուֆու

– Ես ոտքեր չունեմ:

– Ես չեմ լսում քեզ:

– Իսկ իմ աչքերը աչքերը չեն տեսնում ոչինչ:

– Ղատողությունս մի քիչ տեղը չէ:

Սակայն բոլորս շփվել ենք ուզում, սովորել, խաղալ, աշխարհն ընկալել, մարդկանց հետ խոսել, սիրել ենք ուզում:

– Մենք անպետք չենք, չէ՛,

- Ո՛չ էլ անմիտք ենք

-ՈՒ ո՛չ անլեզու...

– Կարող ենք նույնքան,

Որքան շատերդ

Մասնակից լինել

Աշխարհաշինման Փառավոր գործին...

Այս բանաստեղծությունը խոսում է ամբողջ աշխարհում ապրող միլիոնավոր հաշմանդամ երեխաների ու չափահասների փոխարեն: Նրանցից շատերն ամեն օր խտրականության են բախվում: Նրանց կարողություններն անտեսվում են, իսկ ունակությունները՝ թերագնահատվում: Նրանք չեն ստանում իրենց անհրաժեշտ կրթությունն ու բժշկական օգնությունը և դուրս են մղված իրենց համայնքի կյանքից: Սակայն հաշմանդամություն ունեցող անձիք ունեն միևնույն իրավունքները,ինչ մյուս բոլոր մարդիկ: Ներառական կրթությունը ցանկացած երեխայի իրավունքների պաշտպանության կարևոր բաղադրիչներից է: Այն բացառում է ամեն տեսակ խտրականություն երեխաների նկատմամբ և սովորելու հնարավորություն է տալիս հանրակրթական դպրոցում կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող ԿԱՊԿՈՒ անձանց: Ներառական կրթությունը մշակվում է ավելի ձկուն մոտեցմամբ , որպեսզի բավարարի տարբեր կրթական պահանջներ ունեցող երեխաներին,և նրանք նույնպես դպրոցում սովորելու հավասար իրավունքներ ու

հնարավորություններ

ունենան:

Ներառական կրթությունը սովորողների համար կրթություն ստանալու հիմնական ռազմավարությունն է, որի նպատակն է ձևափոխել կրթական ծրագրերը և վերացնել խոչընդոտները՝ հաշվի առնելով սովորողների անհատական կարիքներն ու պահանջները:

«Կրթության և գիտության նախարարությունը 2001-ին առաջինը Հայաստանում սկսեց ներառական կրթության ծրագիրը: Ի՞նչ ասել է ներառական կրթություն.

Ներառական կրթությունը կրթական այնպիսի ծրագիր է, որը բացառում է ամեն տեսակ խտրականություն երեխաների նկատմամբ, ապահովում է հավասար վերաբերմունք բոլոր մարդկանց հանդեպ, կրթական համակարգում ստեղծում է ուրույն պայմաններ առանձնահատուկ կրթական կարիքներ ունեցող անձանց համար:

Ներառական կրթությունը հանրակրթության զարգացման գործընթաց է, որը ենթադրում է կրթության մատչելիություն բոլորի համար, երեխաների ամենատարբեր կարիքների բավարարմանն ուղղված բոլոր տեսակի միջոցների ապահովում, ինչը հանրակրթական դպրոց մտնելու այցեքարտ է ընձեռնում հատուկ կարիքներ ունեցող երեխաներին:

Ներառական կրթությունը ձգտում է հասնել ուսուցման նկատմամբ առավել ձկուն մոտեցման՝ բավարարելու մարդկանց զանազան կրթական պահանջները: Եթե ներառական կրթության մտցրած փոփոխությունները ուսուցումն ավելի արդյունավետ դարձնեն, ապա կշահեն բոլոր երեխաները, այլ ոչ միայն առանձնահատուկ կրթության կարիքներ ունեցողները:

Հնարավոր չէ ստեղծել ներառական կրթության համընդհանուր կադապար, որը կարելի լինի առանց որևէ փոփոխության ներմուծել յուրաքանչյուր հասարակություն: Ամեն մի հանրություն ինքը պիտի մշակի և իրագործի սեփական գաղափարները:

Կան որոշ հիմնական սկզբունքներ, որոնք պետք է հաշվի առնել ցանկացած միջավայրում:

— Բոլոր երեխաները մասնակցում են բոլոր միջոցարոցական միջոցառումներին մրցույթներ, ցերեկույթներ, էքսկուրսիաներ և այլն:

— Ներառական կրթության զարգացմանն օժանդակում են ուսուցիչները, ծնողները, առհասարակ, բոլոր նրանք, ում միջամտությունը կարող է այս կամ այն կերպ օգտակար լինել:

— Ներառական կրթությունն օգնում է կանխել խտրականությունը երեխաների նկատմամբ սատարելով նրանց բոլորին՝ ինչպես հատուկ կարիքներ ունեցողներին, այնպես էլ չունեցողներին, իրենց՝ հասարակության լիիրավ անդամ լինելու գործում: Հատուկ կրթություն.

— Երեխաների կրթությունը առանձնացված միջավայրում:

— Կրթությունը կառուցված է ուսուցչի անհատական աշխատանքի վրա:

Ինտեգրացված կրթություն.

— Երեխան հանրակրթական դպրոցում է:

— Երեխայի կրթությունը չի ուղեկցվել դպրոցների կազմակերպման, ուսումնական պլանների ու դասավանդման մեթոդների:

— Համապատասխան փոփոխություններով հանրակրթական:

Ներառական կրթություն.

— Երեխայի կրթությունը իր համայնքի սովորական դպրոցում:

— Ընդունում է, որ բոլոր երեխաները տարբեր են իրենց կարիքներով և կարողություններով:

— Կառուցված է թիմային աշխատանքի վրա:

Պետք է հիշել՝

— ներառական կրթության իրագործմանն ուղղված բոլոր ջանքերը հենվում են իրավահավասարության գաղափարի վրա. եթե մենք դա անում ենք ելնելով խղճահարությունից կամ բարեգործական մղումներից, երբեք չենք կարող անհրաժեշտ արդյունքի հասնել:

— Բոլոր երեխաներն էլ կարող են սովորել. պետք է ապահովել համապատասխան պայմաններ նրանց կրթության համար.

Եթե ներառական կրթության մեթոդաբանությունը մշակված է ողջ կրթական համակարգի համար, ապա ամեն մի երեխա կգտնի իր տեղն այդ համակարգում, և հնարավոր կլինի դպրոցում սովորելը համատեղ ընտանիքի գրկում ապրելու հետ: Դասապրոցեսում պետք է ընդգրկվեն բոլոր երեխաները: Չկան ուժեղ կամ թույլ երեխաներ: Նրանցից յուրաքանչյուրը զգում է իր աշխատանքի և մասնակցության

կարևորությունը:

Վիճակագրական վերլուծությունները վկայում են, որ աշխարհում կա մտավոր կամ ֆիզիկական հաշմանդամությամբ մոտ կես միլիարդ մարդ: Այդ անձինք մեկուսացված են հասարակությունից և չեն մասնակցում իրենց երկրի զարգացմանը:

Պատմական ակնարկ.

Հայ ժողովուրդը պատմության մեջ հայտնի է խոցելի խմբերի հանդեպ իր ունեցած մարդասիրական մոտեցումներով: Հնում եկեղեցին իր վրա է վերցրել հաշմանդամներին և կարիքավորներին կրթելու, հոգ տանելու և ներառելու մեծ գործը: Սակայն խորհրդային տարիներին պատկերը փոխվեց. բացվեցին հատուկ հաստատություններ, և մարդիկ առանձնացվեցին հասարակությունից: Ընտանիքները տարիներով թաքցնում էին նման երեխաների գոյությունը՝ համարելով այն ամոթալի դժբախտություն: Բարեբախտաբար, այժմ պատկերը բավականին այլ է, և զգալի են դրական տեղաշարժերը հասարակության ընկալման և վերաբերմունքի մեջ: Անշուշտ, ոլորտում նշանակալի բարեփոխումներ են կատարվել՝ շնորհիվ մի շարք հասարակակական, այդ թվում միջազգային կազմակերպությունների (ՄԱԿ-ի մանկական հիմնադրամ, Առաքելություն Արևմուտք, Հույսի կամուրջ), ինչպես նաև գործին նվիրյալ անհատների և ծնողների, ովքեր պայքարել են իրենց երեխաների կրթության իրավունքի և կյանքի որակի բարելավման համար: Հայաստանի կառավարությունը ևս դրական քայլեր է ձեռնարկել երեխաների կրթության իրավունքն իրացնելու նպատակով, այս փաստն է վկայում ՀՀ Ազգային ժողովի 2014 թվականի դեկտեմբերի 1-ին ընդունված «Հանրակրթության մասին» ՀՀ օրենքում լրացումներ և փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքը (ՀՕ-200-Ն), որով նախատեսվում է հանրակրթության համակարգում անցում կատարել համընդհանուր ներառական կրթության: Համաձայն օրենքի՝ մինչև 2025 թվականի օգոստոսի 1-ը հանրապետությունում կներդրվի համընդհանուր ներառական կրթության համակարգ:

Ո՞վքեր են ուսումնասիրել.

Պեստալոցին, որը տունը համարում էր բնական դաստիարակության և զարգացման հիմք, գտնում էր, որ մարդկանց ընտանեկան հարաբերություններն առավել բնական են, սակայն նա չէր ժխտում ուսումնական հաստատությունների դերը: Անգլիացի սոցիալիստ Ռոբերտ Օունը գտնում էր, որ ընտանիքի ազդեցությունը երեխայի զարգացման և ձևավորման վրա ունի անփոխարինելի ուժ, որովհետև յուրաքանչյուր խելամիտ ծնող լավ է ճանաչում իր երեխային: Երեխայի ընտանեկան դաստիարակության և զարգացման համար ամուր հիմքը միմյանց սերն է:

Հետազոտության նպատակը

Ուսումնասիրել ԿԱՊԿ ունեցող երեխաների ներգրավվածության աստիճանը միջին դպրոցում:

Դիտարկել միջին դպրոցում դասավանդող ուսուցիչների վերաբերմունքը ԿԱՊԿՈՒ աշակերտների նկատմամբ:

Հետազոտության խնդիրը

- ✓ Բացահայտել ու վեր հանել սովորողի տարիքային առանձնահատկություններն ու յուրատիպությունները:
- ✓ Լուսաբանել սովորողի վարքագծի կառավարման գործընթացը:

Հետազոտական հարց

Արդյո՞ք հնարավոր է խմբային աշխատանքներին ներգրավել և մոտիվացնել

ԿԱՊԿՈՒ աշակերտին դասապրոցեսին:

Համագործակցման մեթոդները.

Նպաստել ԿԱՊԿՈՒ Երեխաների մոտիվացիան և ներգրավածության մեծացումը

համագործակցության մեթոդների կիրառման ժամանակ:

Հետազոտության մեթոդաբանությունը

- ✓ աջակցություն սովորողներին,
- ✓ աջակցություն ուսուցիչներին,
- ✓ աջակցություն սովորողի վարքագծի կառավարմանը: Ըստ այդմ, ՀՀ-ում հանրակրթական ուսումնական հաստատություններում ուսուցչի օգնականը, ուսուցիչների հետ համագործակցելով, իրականացնում է սովորողների կատարողականության դիտարկում և այս կամ այն պատճառով առաջացած դժվարությունների վերհանում:

Ի՞նչ է ներառական կրթությունը

Ներառական կրթությունը կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող և դրանց կարիքը չունեցող անձանց համատեղ ուսուցումն է՝ առանձնահատուկ պայմանների ապահովման միջոցով:

- Ներառական կրթությունը սովորողների համար կրթություն ստանալու հիմնական ռազմավարությունն է, որի նպատակն է ձևափոխել կրթական ծրագրերը և վերացնել խոչընդոտները՝ հաշվի առնելով սովորողների անհատական կարիքներն ու պահանջները:

Ինչո՞ւ է ներառումն անհրաժեշտ.

Երեխաները, անկախ հաշմանդամ լինելուց կամ կրթական դժվարություններ ունենալուց, դպրոցն ավարտելուց հետո որոշակի դերակատարություն ունեն հասարակության կյանքում և միջնակարգ դպրոցն ու քոլեջը, լավագույն նախապատրաստությունն է ինտեգրված կյանքի համար:

Հաշմանդամ երեխաներն ունեն նույն խմբին պատկանելու նույնպիսի իրավունք, ինչպես մյուսները: Առանձնացված ուսուցումը սահմանափակում է ինքնաարտահայտման իրավունքներն ու հնարավորությունները:

Հաշմանդամ կամ սովորելու դժվարություններ ունեցող մարդիկ առանձնացման կամ պաշտպանության կարիք չունեն:

Ի՞նչ է անում ներառական կրթությունը.

Նպաստում է հասարակության բոլոր անդամների հնարավորությունների հավասարեցմանը՝ հաստատելով, նոր հարաբերություններ և ստեղծագործական հնարավորություններ որոնք անցյալում անհնար էին: Ներառական կրթությունը մարդու իրավունք է, այն ապահովում է լավ կրթություն և սոցիալական առումով հիմնվորված է:

Դպրոցում երեխաներին միմյանցից առանձնացնելու օրինական հիմքեր չկան: Երեխաները պետք է սովորեն միասին, դա օգտակար կլինի բոլորի համար: Պետք չէ նրանց պաշտպանել միմյանցից: Բոլոր երեխաները պետք է կրթություն, որը կօգնի

նրանց հարաբերություններ հաստատել և պատրաստվել կյանքին հասարակության մեջ: Միայն ներառական մոտեցումը կարող է նվազեցնել վախը և նպաստել բարեկամության, հարգանքի ու փոխըմբռնման հաստատմանը: Ամբողջ աշխարհում ներառումը այլևս ապրելակերպ է, մարդկանց համատեղ ապրելու, աշխատելու և սովորելու կենսակերպ: Յուրաքանչյուր երեխա իրեն պետք է կարևորված զգա հասարակությունում: Հայաստանում ներառական կրթությունը, լինելով կրթության երիտասարդ համակարգ, դեռևս լիովին ձևավորված չէ, այսինքն իր առջև դեռևս չլուծված խնդիրներ ունի:

Սալամանկայի հռչակագիրը ներառական կրթության մասին.

Ըստ Սալամանկայի հռչակագրի ՅՈՒՆԵՍԿՕ, 1994 թ. համոզված ենք և հանդիսավոր հայտարարում ենք այն մասին, որ – յուրաքանչյուր երեխա ունի կրթության հիմնական իրավունք և պետք է հնարավորություն ունենա ստանալ և հասնել գիտելիքների տանելի մակարդակի, – յուրաքանչյուր երեխա ունի անկրկնելի առանձնահատկություններ, հետաքրքրություններ, ընդունակություններ և ուսումնական կարիքներ, – պետք է մշակել կրթության համակարգեր և իրականացնել կրթական ծրագրերն այնպես, որպեսզի հնարավոր լինի ուշադրություն դարձնել այդ առանձնահատկությունների և պահանջմունքների լայն բազմազանությանը: – կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող անձինք պետք է կարողանան սովորել սովորական դպրոցներում, որոնք պետք է նրանց համար պայմաններ ստեղծեն մանկավարժական մեթոդների հենքի վրա՝ երեխաների կրթական պահանջմունքները բավարարելու նպատակով, – նման ներառական կողմնորոշմամբ սովորական դպրոցները հանդիսանում են խրատական հայացքների դեմ պայքարի, համայնքներում բարենպաստ մթնոլորտի ստեղծման, ներառական հասարակության կառուցման և բոլորի համար կրթության ապահովման առավել արդյունավետ միջոց. ավելին՝ նրանք ապահովում են իրական կրթություն երեխաների մեծ մասի համար և բարձրացնում են կրթության համակարգի արդյունավետությունը: Վերոնշյալ հռչակագրում խոսվում է յուրաքանչյուր երեխայի լիարժեք կրթություն ստանալու իրավունքի և դրա ապահովման մասին:

Ներառական կրթության գործընթացը Հայաստանի Հանրապետությունում.

Հայաստանի Հանրապետությունը շատ երկրների նման համընդհանուր ներառական կրթությունը հռչակեց որպես յուրաքանչյուր երեխայի կրթության իրավունքի ապահովման երաշխիք: Կրթության մատչելիությունն ու հասանելիությունն որպես հասարակության զարգացման ու առաջընթացի հիմնական միջոց, ամրագրվել են դեռևս 1990- ականներին, երբ ՄԱԿ-ի և ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի անդամ երկրների կողմից ընդունվեցին երեխաների իրավունքների կոնվենցիան և Կրթությունը բոլորի համար համաշխարհային հռչակագիրը: 1994 թ. Աշխարհի 92 երկրների կառավարությունների ու 15 միջազգային կազմակերպությունների կողմից ստերագրված Սալամանկա հռչակագիրը սահմանեց, որ յուրաքանչյուր երեխա ունի կրթական առանձնահատկություն և կրթության հիմնարար իրավունք: Համաձայն այս հռչակագրի, կրթական ծրագրերը պետք է մշակվեն և իրականացվեն՝ հաշվի առնելով այդ առանձնահատկությունները: Ներառական կրթության գաղափարը Հայաստանում տեղ գտավ հռչակագրի ստորագրումից 11 տարի անց՝ 2005 թվականին, երբ ընդունվեց համապատասխան օրենքը: Դրանից միայն 2 տարի անց Երևանի 10 դպրոցներ ստացան ներառական դպրոցի կարգավիճակ: Հետագայում ներառական դպրոցի կարգավիճակ ստացան ոչ միայն Երևանի, այլ նաև մարզերի շատ դպրոցներ: Ծրագրված է, որ մինչև 2025 թիվը Հայաստանում գործող բոլոր հանրակրթական դպրոցները պետք է դառնան ներառական հասանելի և մատչելի լինի բոլոր երեխաների համար: Հայաստանի Հանրապետությունում, ինչպես նաև արդեն ողջ աշխարհում, ներառական կրթությունն այսօր համարվում է մի գործընթաց, որն անմիջապես արձագանքում է կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող «ԿԱՊԿՈՒ» երեխաների ուսուցման և դաստիարակության բազմակի կարիքներին՝ ներգրավվելով և ընդլայնելով նրանց մասնակցությունը կրթական գործընթացում, մշակութային և համայնքային կյանքում, միաժամանակ կանխելով նրանց՝ կրթական համակարգից դուրս մնալու խնդիրները: Ներառական կրթությունն այսօր ոչ միայն ընդունված գաղափարախոսություն է, այլ նաև՝ օրենքով հաստատագրված: Բազմաթիվ հանրակրթական դպրոցներ այսօր դարձել են ներառական: Դեռ ավելին՝ օրենքների փոփոխությունները միտված են այն բանին, որ Ներառական կրթություն հասկացությունը ընդհանրապես դուրս գա մանկավարժական հանրության խոսակցականից, ասել է թե՛ յուրաքանչյուր երեխա

առանձնահատուկ է և յուրաքանչյուր երեխա առանձնահատուկ մոտեցման կարիք ունի:

Ներառական կրթությունը մի համակարգ է, որը հենվում է բոլոր երեխաների, այդ թվում՝ կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք և սոցիալապես սահմանափակ հնարավորություն ունեցող անձանց կրթություն ստանալու իրավունքի վրա: Այն արձագանքում է բոլոր սովորողներին բազմազան կարիքներին, մեծացնում նրանց մասնակցությունը ուսումնական, մշակութային ու ժամանցային կյանքին: Այն ենթադրում է փոփոխություններ և բարեփոխումներ կրթության բովանդակության, մոտեցումներին, կառույցների և մեթոդական համակարգի մեջ, տարածվում է համապատասխան տարիքային խմբի բոլոր երեխաների վրա: Ներառական կրթությունը ելնում է այն համոզմունքից, որ բոլոր երեխաներին կրթելը հանրակրթական համակարգի պարտականությունն է: Ներառումը լրացնում է հատուկ կրթությանը: Հատուկ կրթությունը զարգացել է առանձին փուլերով, որոնց ընթացքում ուսումնասիրվել են հաշմանդամ երեխաների և ուսումնական դժվարություններ ունեցող սովորողների կարիքների բավարարման տարբեր ուղիները: Որոշ դեպքերում հատուկ կրթությունը լրացրել է հանրակրթությանը, սակայն իրականացվել է մեկուսացված: Վերջին տարիներին կասկածի տակ է դրվել առանձնացված կրթական համակարգերի նպատակահարմարությունը ինչպես մարդու իրավունքների սահմանափակման, այնպես էլ կրթության որակի ապահովման տեսանկյունից: Ներառական կրթության հանդեպ արդի մոտեցումը տարբերվում է նախկինում ընդունված այն տեսակետից, որ հատուկ կրթական կարիքներ ունեցող աշակերտները առանձին են կրթություն ստանում և ուսուցումն իրականացվում էր առանձին դասասենյակներում, նույնիսկ առանձին դպրոցներում: Մարդիկ ընդունել էին դա և արդեն հարմարվել էին այդ մտքին, որ հատուկ կրթություն՝ նշանակում է առանձին կրթություն: Ներկայումս կիրառվող մեթոդներն ու ծրագրերն ի վիճակի չեն բավարարելու մեկուսացված երեխաների ու դեռահասների կրթական կարիքները: Այժմ այդ նպատակով դիմում էին հատուկ խորագրերի հաստատությունների և մասնագետ մանկավարժների օգնությանը: Լավագույն նկատառումներով իրականացվող նման տարբերակման հետևանքը հաճախ լինում էր երեխաների մեկուսացումը: Կրթությունը պետք է համարվի ցանկացած անձի զարգացմանը նպաստող միջոց՝ անկախ ֆիզիկական կամ այլ խոչընդոտներից, ուստի որևէ տեսակի հաշմանդամություն չի կարող արգելք լինել մարդու՝ կրթություն ստանալու իրավունքի համար: Առանձնացված հատուկ դպրոցներում երեխաներին

ուսուցանելը հակասում է տան, ընտանիքի և համայնքի կյանքին մասնակցության նրանց իրավունքին: Չնայած հատուկ դպրոցների կրթական ծառայությունների որոշ առավելություններին՝ կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող «ԿԱՊԿՈՒ» երեխաների բաժանումը ընտանիքից ու տնից վկայում է այդպիսի մարդկանց նկատմամբ հասարակության մեջ գոյություն ունեցող նախապաշտմունքների մասին: Ներառական կրթությունն ընդունում է, որ բոլոր երեխաները տարբեր են, և հանրակրթական ժամակարգը պետք է հարմարվի բոլոր սովորողների անհատական պահանջմունքներին: Սակայն ներառում չի նշանակում բոլորին ձուլելու կամ միատեսակ դարձնելու ձգտում: Այն ընդունում է, որ երեխաները սովորում են տարբեր արագությամբ, իսկ ուսուցիչներին անհրաժեշտ է զինել ուսուցման գործընթացի ճկունությամբ:

Որոշ ուսուցիչներ կարծում են, թե «ԿԱՊԿՈՒ» երեխաների ուսուցման համար իրենց անհրաժեշտ կլինեն հատուկ հմտություններ: Սակայն փորձը ցույց է տալիս, որ «ԿԱՊԿՈՒ» երեխաներին հանրակրթական գործընթացի մեջ ներգրավելու համար ընդամենն անհրաժեշտ է որակյալ, հասկանալի և մատչելի դասավանդում, որը

1. ենթադրում է երեխայի առանձնահատկություններին, անհատական կրթական պահանջմունքներին, զարգացման ընթացքին, ընդունակություններին և կարողություններին համապատասխանող տարբեր մեթոդների կիրառումը,

2. նպաստում է բոլոր սովորողների ակտիվության և կրթության որակի բարձրացմանը: Կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող երեխաների ընդգրկումը հանրակրթական դպրոցներ ուղորդի ուսուցիչներին կիրառելու նոր՝ անձնակենտրոն ուսուցման մեթոդներ՝ ապահովելով մեծ թվով մասնակիցների ընդգրկվածություն ուսուցման գործընթացում: Ինչ խոսք, ի լրումն այն ամենի՝ անհրաժեշտություն կառաջանա հատուկ տեխնիկական օժանդակության և երեխայի զարգացման կոնկրետ խանգարումներով պայմանավորված հատուկ սարքավորումների ու տեխնիկական միջոցների ներդրման: Այս գործունեության դրական արդյունք կարող է դառնալ դասավանդման որակի բարձրացումն ու սովորողների ձեռքբերումները: Սալամանկայի հռչակագրում տեղ գտած թեզիստների իմաստն այն է, այդ բոլոր երեխաները հավասար են, հետևաբար նրանք պետք է ունենան հավասար իրավունքներ և հավասար պայմաններում ստանան կրթություն: Հռչակագիրը մատնանշում է յուրաքանչյուր երեխայի յուրահատկությունը հաշվի առնելով անհրաժեշտությունը: Դա նշանակում է, յուրաքանչյուր երեխայի համար ուսուցման գործընթացում ապահովել ակտիվ

ուսումնական գործունեություն, որի շնորհիվ երեխան կգարգացնի իր կարողությունները, կյուրացնի կենսական անհրաժեշտության գիտելիքներ և կրթության հաշվին կդառնա հասարակության ակտիվ և լիիրավ անդամ:

ԱՌՊ-ները և համընդհանուր ձևավորումը.

Հայաստանում կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող սովորողները ունեն անհատական ուսումնական պլաններ: Անհատական ուսումնական պլաններն ունեն երեք հիմնական նպատակ՝ հասանելիություն, մասնակցություն և առաջընթաց: Այս եզրույթներից յուրաքանչյուրը նկարագրված է ստորև՝ Համընդհանուր ձևավորման համատեքստում:

Անհատական ուսումնական պլանի դերը ներառական կրթության կազմակերպման գործընթացում.

Անհատական ուսումնական պլան Ուսուցման կոլեկտիվ եղանակի ամենասկզբունքային և առանցքային կողմերից մեկը կրթության անհատականացումն է: Յուրաքանչյուր երեխա յուրաքանչյուր առարկայից պետք է ունենա իր անհատական ուսումնական պլանը, որի կազմանը մասնակցում է նաև երեխան: Այսինքն վերահանելով նրա առանձնահատկությունները, գիտելիքները, յուրացման տեմպը, երեխան նաև հստակ տեղեկանում է առաջիկա ամիսներին յուրաքանչյուր առարկաներից իր անելիքների հաջորդականությանը, այսինքն իր ԱՌՊ-ին (անհատական ուսումնական պլան): ԱՌՊ-ը ներառական դպրոցներում կազմվում է բացառապես ԿԱՊԿՈւ երեխաների համար:

Անհատական ուսուցման պլանը (ԱՌՊ -ը) ուղեցույց է կամ միջոց ուսուցիչների, դաստիարակների, երեխաների հետ աշխատող մասնագետների, ծնողների համար: Այն օգնում է կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող սովորողների անհատական ուսուցումը հանրակրթական դպրոցներում արդյունավետ կազմակերպելուն և նրա կրթական հատուկ կարիքները բավարարելուն: Սովորողների ԱՌՊ-ը կազմակերպվում է դիտարկման և գնահատման արդյունքների հիման վրա: ԱՌՊ-ը կազմում է հետևյալ

բազմամասնագիտական խումբը. 1.ուսուցիչ 2.հատուկ մանկավարժ 3.սոցիալական աշխատող 4.ծնող 5.այլ մասնագետներ (հոգեբան, սուրդոմանկավարժ և այլն) ԱՌՊ-ը կրթական գործընթացի պլանավորումն է: Այն պետք է ունենա հստակ ձևակերպված վերջնանպատակ, տարեկան նպատակ, կարճաժամկետ խնդիրներ 17 (վերջնանպատակին և տարեկան նպատակին հասնելու համար) և տարեկան ծրագիր: ԱՌՊ-ում անպայման պետք է նշվի, թե որ ծրագրերից է օգտվել խումբը նպատակները և կարճաժամկետ խնդիրները ձևակերպելու համար: ԱՌՊ-ները կազմվում են պետության կողմից հաստատված հատուկ կրթության առարկայական չափորոշիչներով և ծրագրերով, որոնք առանձնացված են ըստ թեթև, չափավոր, ծանր մտավոր հետամնացության: ԱՌՊ-ը գրվում է որոշակի ժամանակահատվածի համար: ԱՌՊ-ը կազմող թիմը պետք է հավաքվի 6, իսկ անհրաժեշտության դեպքում 3 ամիսը մեկ անգամ, որպեսզի վերանայի նպատակներն ու խնդիրները, քննարկի երեխայի ուսումնական առաջընթացը: Երեխայի մեծանալու հետ փոփոխվում են նրա ուսումնական կարիքները: ԱՌՊ -ը պետք է փոխվի ըստ անհրաժեշտության: ԱՌՊ-ի միջոցով ձևակերպվում են կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող սովորողների կրթության նպատակները: ԱՌՊ-ներն օգնում են դպրոցական թիմերին պլանավորելու կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող աշակերտների ուսումը և նրանց համար ծառայությունների տրամադրումը: Դպրոցների ղեկավարները պետք է ներկա լինեն ԱՌՊ-ի մշակման նպատակով կազմակերպվող հանդիպումներին, որպեսզի իմանան, թե ինչ ռեսուրսներ կարող են անհրաժեշտ լինել և թե ինչպես է իրենց անձնակազմը հասնելու նպատակներին: ԱՌՊ-ը կազմող բազմամասնագիտական թիմերը կարող են շտապել նպատակներին հասնելու համար՝ առանց հաշվի առնելու աշակերտների և նրանց ընտանիքների հույսերը: Այս առումով կօգնի երեխաների համար տարբերակների և հարմարությունների ընտրությունն ու գործողությունների պլանի մշակումը: ԱՌՊ-ներն անհատականացված են, հետևաբար մի աշակերտի համար սահմանված նպատակները չպետք է ուղղակիորեն արտագրվեն մեկ այլ աշակերտի համար:

. Ուսումնառության համընդհանուր ձևավորում <> հասկացությունն առաջին անգամ օգտագործել է Ռոն Մեյսը՝ նկարագրելու համար բոլորի՝ այդ թվում հաշմանդամություն ունեցող անձանց համար հասանելի շինություններ կառուցելու գաղափարախոսությունը: Մեյսը անվասայլակով էր տեղաշարժվում և անվերջ խնդրում էր, որ շենքերում ապահովվի ֆիզիկական մատչելիությունը: Ի վերջո, նա

առաջարկեց շենքերը նախագծելիս հաշվի առնել մատչելիության հանգամանքը՝ խնայելով ժամանակ, գումար և բարելավելով բոլորի կյանքը: Լայն իմաստով, ճարտարապետական համընդհանուր ձևավորման նպատակն է ապահովել անխտիր բոլոր շինությունների մատչելիությունը անխտիր բոլորի համար: Սակայն համընդհանուր ձևավորման բազմաթիվ օրինակներ կարելի է գտնել ճարտարապետությունից զատ այլ բնագավառներում: Կան համընդհանուր ձևավորման բազմաթիվ այլ օրինակներ.

- Ճամփեզրերի կտրվածքները, որոնք ստեղծվել են սայլակով տեղաշարժվողների համար, բայց անհրաժեշտ են անվասայլակներ օգտագործողներին, մանկասայլակով երեխայի հետ զբոսնող ծնողներին, հեծանվորդներին և այլոց:

- Աուդիոգրքերը, որոնք ստեղծվել են տեսողության խանգարումներ ունեցող անձանց համար, բայց լայնորեն կիրառվում են նաև տեղեկությունը լսողությամբ ընկալել նախընտրող, կարդալու ժամանակ չունեցող անձանց կողմից:

- Ձայնային ազդանշանով վերելակները, որոնք տեսողության խանգարում ունեցող անձանց նախագգուշացնում են վերելակի ժամանելու մասին, բայց օգտակար են նաև հեռախոսի մեջ խորասուզվածների համար: Հայաստանում շատ շենքեր պատմական նշանակություն ունեն, ուստի համընդհանուր ձևավորումը այստեղ լուրջ մարտահրավեր է: Շատ դեպքերում ֆիզիկական մատչելիությունը բարելավելու համար շենքերն արդիական տեխնոլոգիաներով ձևափոխվում են: Ստացված արդյունքները միշտ չէ, որ գոհացուցիչ են:

Մատչելիությանը 5 միտված որոշ մոտեցումներ (օրինակ՝ թեքահարթակների ստեղծումը, բազրիքների տեղադրումը և այլն) երբեմն արդյունավետ են, կան նաև ոչ արդյունավետ լուծումներ: Հայաստանում ժամանակակից շենքերի նախագծման ժամանակ համընդհանուր ձևավորման սկզբունքներին հետևելը նոր ձևավորվող մոտեցում է:

1. Համընդհանուր ձևավորումը և կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիքը.

Ներառման գործում ուսումնառության համընդհանուր ձևավորման կարևոր ներդրումներից մեկը մանկավարժի ուշադրության կենտրոնացումն է սովորողների բազմազանության վրա: Հայաստանում մասնագետների կողմից քայլեր են արվում հաշմանդամության ընկալումը վերաիմաստավորելու համար: Մանկական գրականության միջոցով մարդկանց տարբերությունների ներկայացման (Ավագյան, Բաղդասարյան և Սարգսյան, 2016) և ուսուցիչների վերապատրաստումների նկատմամբ նոր մոտեցումների մշակման արդյունքում խորանում են մարդկային բազմազանության մասին պատկերացումներն ու տարբերությունների ընդունումը: Կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիքը գնահատելիս սովորողի խնդիրները մատնանշելու փոխարեն առանձնացվում ու երևան են բերվում նրա ռեսուրսները և ներուժը:

Այսօր Հայաստանում գնալով ավելի է տարածվում բազմազանության նկատմամբ հանդուրժողականությունը, և այն փաստի ընդունումը, որ մարդիկ տարբեր կերպ են ընկալում ու իմաստավորում տեղեկատվությունը, ճանաչում պատկերները, նրանց մոտ նյութի նկատմամբ հետաքրքրություն առաջանում է դասավանդման որոշակի մոտեցման կիրառման դեպքում (Vygotsky, 1962): Ուսումնառության համընդհանուր ձևավորումը ուշադրություն է դարձնում այն իրողությանը, որ ցանկացած դպրոցում սովորում են կրթության ամենատարբեր պայմանների կարիքներ ունեցող բազմազան աշակերտներ: Ուսումնառության համընդհանուր ձևավորումը հրաժարվում է այն տեսակետից, որ սովորողները լինում են <> և <>, կամ սովորական և կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիք ունեցող (Rose & Meyer, 2005):

Ուսումնառության համընդհանուր ձևավորման սկզբունքները խարսխված են ուսուցման երեք տեսակների վրա՝ ճանաչողական, ռազմավարական և հուզական: Ճանաչողական ուսուցումը վերաբերում է սովորողի՝ հասկացություններ ճանաչելու և մտապահելու կարողությանը: Սրան սովորաբար նպաստում է ուսուցչի աշխատանքը կամ տեքստի ընթերցումը: Ռազմավարական ուսումնառությունը վերաբերում է որոշակի 7 բովանդակությանը, հասկացություններին արձագանքելու սովորողի կարողությանը կամ հմտություններին: Ռազմավարական ուսումնառության համար սովորողը պետք է ծանոթանա (ճանաչի) և կարողանա արձագանքել

հասկացությանը: Ոսուցման այս տեսակը հաճախ անցկացվում է գրավոր առաջադրանքների կամ դասարանում բանավոր պատասխանելու միջոցով: Հուզական յուրացումը վերաբերում է նյութը յուրացնելու սովորողի մոտիվացիային: Առանց մոտիվացիայի սովորողների կողմից յուրացումը ավելի մակերեսային է: (Clampa, 2014; Malone & Lepper, 1987; Mega, Ronconi & DeBeni, 2014:

Որո՞նք են կրթական ներառման առավելությունները.

- Հասակակիցների ազդեցությունը. կրթական ներառումը խթանում է բոլոր,
- Երեխաների միջև փոխհարաբերությունները: Սոցիալականացում, Ներառական մեթոդաբանությունը հեշտացնում է շփումը,
- Բոլոր տեսակի անհատների հետ: Ինքնագնահատականը,
- Նախապատրաստում մեծահասակների կյանքին,
- Անհատական ուժեղ և Վկերների մշակում, յուրաքանչյուր երեխայի համար բարձր և համապատասխան սպասումներով,
  - Անհատական նպատակների վրա աշխատելը, միաժամանակ մասնակցելով դասարանական կյանքին `նույն տարիքի այլ ուսանողների հետ, կբարձրացնի յուրաքանչյուր երեխայի կարողությունները,
  - Ներգրավել ծնողներին իրենց երեխաների ակադեմիական կրթության և տեղի դպրոցական գործունեության մեջ,
  - Հարգանքի և պատկանելության դպրոցական մշակույթի խթանում,
  - Ներառական կրթությունը հնարավորություն է տալիս սովորելու և ընդունելու անհատական տարբերությունները ` նվազեցնելով բռնության և բռնության ազդեցությունը,
  - Ընկերության զարգացում այլ երեխաների բազմազանության հետ, յուրաքանչյուրն ունի իր անհատական կարիքներն ու կարողությունները, Համայնքի ներսում բազմազանության և ավելի լայն մակարդակի ներառումը:

Թերությունները կամ խոչընդոտներն են՝

- Տարբեր ոլորտներում մանկավարժների կողմից պատրաստվածության բացակայությունը:

.Կրթելու, մոտիվացնելու, բովանդակության ներկայացման, գիտելիքների փոխանակման տարբեր եղանակների իմացության պակասը:

Սեփական փորձառությունից

Բոլոր ԿԱՊԿՈՒ երեխաները և՛ միանման են, և՛ տարբերվող:

Միանման են՝ շրջապատող մարդկանց աչքերով, ովքեր դեռևս նրանց հասարակության լիիրավ անդամ չեն ընդունում:

Տարբեր են՝ ամեն մեկն իր ներաշխարհով և հոգու խորությամբ:

ԿԱՊԿՈՒ երեխաները ավելի լավ են զգում իրենց,թե ինչպես են ուշադրություն դարձնում,ուշադիր լինում իրենց նկատմամբ և սիրում:

ԿԱՊԿՈՒ երեխաները բնազդաբար են զգում սիրել-չսիրելը:

ԿԱՊԿՈՒ երեխաները հիմնականում գեղեցիկ են և նրբանկատ:Նարեն նույնպես գեղեցկատես և շատ զգացմունքային աշակերտուհի է, սովորում է Նոյեմբերյանի N 2 հիմնական դպրոցում, հինգերորդ դասարանում: Նարեն շուտ հուզվող,կամակոր և իր կամքն առաջ տանող աշակերտուհի է: Սիրում է անգլերեն, մաթեմատիկա և համակարգչով զբաղվել: Չի սիրում գրել կամ կարդալ : Նախկինում ինքնուրույն չէր գրում,դասերին շուտ հոգնում էր և քնում,սիրում էր քայլել դասասենյակում,լալիս էր, երբեմն՝ անհասկանալի պատճառով,միշտ պետք է կողքին նստած լինեին աջակցող թիմի ուսուցիչներից:

Արդեն հինգերորդ դասարանում քիչ-քիչ սկսեց հարմարվել դասի ռեժիմին,կարդալուն ,ինքնուրույն գրելուն,դասին չքնելուն :Այժմ մասնակցում է դասերին, ձեռք է բարձրացնում, պատասխանում է ուսուցչի հարցերին:

Կամակորությունը մեղմացել է ,կատարում է հրահանգները:Դասընկերները ուշադիր են Նարեի նկատմամբ,օգնում են միշտ հանել գրքերը,պատրաստվել դասին,դասասենյակից դասասենյակ բարձրանալ իջնելուն:

Նարեն ոգևորվում է՝ 9 և 10 միավոր գնահատականից:Գրում է ,ներկայացնում առարկայի ուսուցչին և գնահատվում, ոգևորվում և ուրախությանը չափ չի լինում:

Նարեի հետ աշխատում ենք նկարելով, պատկերազարդ քարտերով, որին պատկերված են հայերեն, անգլերեն, ռուսերեն տառեր և համահունչ նկարներ:

Պայուսակից ինքնուրույն հանում է տվյալ դասաժամի դասագիրքն ու տեսորը, քիչ է քայլում դասի ժամին և կատարում է հրահանգներս: Նախկինի նման շուտ չի հոգնում: Նարեն ունի շատ նուրբ հոգի, մեղմություն, շատ ուշադիր է և ունի լավ հիշողություն:

Նարեի հետ բարևում ենք ողջագուրվելով և ժպիտով: Հարցնելով որպիսությունն ու ստուգելով տրամադրությունը, անցնում ենք դասի: Սկզբից՝ սկսում ենք թեթև ու հեշտ առաջադրանքներից և աստիճանաբար բարդացնում: Նարեին անընդհատ պետք է ոգևորել և թույլ տալ մի քանի բոպե աշխատելուց հետո հանգստանա: Հանգստանում է քայլելով իր երևակայական աշխարհի հետ զրույցով, ժպիտով և շարժումներով, կամ էլ գլուխը դնում է սեղանին, ձեռքերին հենած:

Սկզբում սկսում ենք պատկերազարդ քարտերով և ուշադրության կենտրոնացում ունեցող նկարներով, այնուհետ քիչ-քիչ բարդացնել հանձնարարությունը: Շատ զգայուն և պարզ հոգով օժտված աշակերտուհի է: Սիրում է լինել ուշադրության կենտրոնում և ուզում է, որ միշտ զբաղմունք ունենա:

Չի սիրում մենակություն կամ առաձնանալ

Նարեն սիրում է օգնել ուսուցիչներին, կատարել նրանց հանձնարարությունները: Նարեի համար շատ կարևոր է ուսուցչի կողմից իր նախասիրությունները հաշվի առնելը, իր անձը արժևորելը:

Տրամադրությունից, թե ինչ է զգում այդ պահին և ինչ է մտածում:

Տխուր ժամանակ չի սիրում ոչինչ անել, միայն պետք է շոյել և հաճելի խոսքեր լսել իր մասին:

Ուրախ ժամանակ աշխույժ և ժպիտով ուրախ կատարում է առաջադրանքները:

Նշեմ մի քանի դիտարկումներ, որոնք կատարել են Նարեի հետ միևնույն դասաժամին ներկա գտնվելով:

Շատ լավ իմանալով անգլերեն՝ Նարեն կարողացավ <<Բնություն>> առարկայի դասաժամին ուսուցչուհու համար անգլերենից հայերեն թարգմանել <<Բույսերի կառուցվածքը>> դասը, որից հետո ուսուցիչը նյութը բացատրեց հայերեն լեզվով:

Նարեն իրեն արժևորված է զգում նաև ԹԳՀԳ-ի ժամերին: Նա ուսուցչի թույլտվությամբ նստում է ուսուցչի համակարգչի մոտ, իրեն զգում ուսուցչի

օգնական դերում: Ուսուցիչն էլեկտրոնային գրատախտակի մոտ աշակերտներին բացատրում է դասը և ժամանակ առ ժամանակ հրահանգներ տալիս Նարեին:

Նարեի համար դասերից ամենակարևորը անգլերենն է: Նա սրտատրոփ սպասում է թե՛ դասաժամի սկսվելուն, թե՛ ուսուցչուհի Նախշուն Խալափյանի գալուն:

Ուսուցչուհու մեղմ ու հոգատար վերաբերմունքը, երեխաների և իր նկատմամբ հավասար մոտեցումը գրավում է Նարեին:

Անգլերենի ժամերին Նարեն հաճախակի է վարժ անգլերենով պատմում իր դիտած մուլտֆիլմերը, թվարկում գործող անձանց և նրանց կատարած գործողությունները:

Ուսուցչուհին կարողանում է դասանյութի հետ կապել Նարեի ուժեղ կողմերը:

Ներկայացնում են Նարեի մասնակցությամբ մայրենիի դասը:

Դասարան՝ V (ա):

Թեմա՝ Նամակագրություն:

Նամակների տեսակները:

Հայտնի մարդկանց նամակագրությունը:

Շարադրություն՝ Նամակ հարազատ մարդու :

Նպատակը՝

- 1.գարգացնել գրավոր և բանավոր խոսքը,
2. սովորեցնել մտածել
3. հասկանալ դասի իմաստը,
4. գտնել անհրաժեշտ տեղեկություններ,
5. պարզ խոսքերով բացատրել :

Վերջնարդյունք՝ աշակերտը պետք է իմանա.

- 1.թեմային առնչվող բառապաշարը,
- 2.տրված քերականական նյութը «կոչական»,
- 3.նամակի կարևորության դերը մեր կյանքում:

Մեթոդներ և հնարներ՝

1. քարտային աշխատանք,
2. նամակների տեսակներն ու ձևերը,
3. ի՞նչ ձևով են գրում նամակներ:

Միջառարկայական կապ`

Անգլերենով/ հեռախոսով կամ համակարգչով/ վերաշարադրել նամակագրությունը և գրելաձևը:

Ընդհանուր գաղափար`

համակարգային և կառուցվածքային տեսակներ:

Հարց ու պատասխան:

Դասի վերլուծություն.

Նարեն ի՞նչ հասկացավ և սովորեց:

Ես նոր մեթոդներ եմ ուսումնասիրել և տեղայնացնելով դասի թեմայի հետ` փորձում եմ կիրառել:

Այս ամենը Նարեին բացատրել ,որքան հնարավոր է պարզ և խաղային տարբերակով և ամենակարևորը դադարներով,թույլ տալ հանգստանալ մի քանի րոպե:

Նարեն շարադրության մեջ նամակը գրել էր տատիկին:Ձեռք բարձրացրեց կարդաց մի քանի նախադասությամբ: Ուսուցիչը ոգևորեց, Նարեն շատ ուրախացավ և շատ զոհ էր իր կատարած աշխատանքից:

Նարեն երբ ցանկանում է արտահայտվել կամ կատարել որևէ մի գործողություն,ապա անպայման պետք է թույլատրել: Չի կարելի արգելել ,որովհետև նեղվում և հուզվում է:Նոր դասի թեման կամ ինչ-որ բառ անհասկանալի լինելու

դեպքում՝ Նարեն վերցնում է իմ հեռախոսը ,բացում թարգմանության
բաժինը,հայերենից թարգմանում անգլերեն և հասկանում տվյալ բառի իմաստը:
Ունի նաև արտիստիզմ ,դերասանական ձիրք,միջոցառումներին լավ հիշում է
հատկացված տեղն ու դերը և կատարում է հանձնարարված
գործողությունները:Սիրում է լինել բեմի վրա և ուրախանում
է,ոգևորվում,խրախուսական խոսքերից և նվերներից ավելի է լավ զգում իրեն:
Ցանկացած երեխայի կամքին չի կարելի դեմ գնալ և ստիպել անել այն ամենը ինչ
մենք ենք ցանկանում,ավելի խոցելի խմբին են պատկանում ԿԱՊԿՈՒ
երեխաները:Երեխային միշտ պետք է թույլ տալ լինել ազատ և անկաշկանդ
արտահայտել իր մտքերը ,քանի որ նրանք ունեն իրենց յուրովի մտածելակերպն ու
ներաշխարհը:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Ցանկացած ԿԱՊԿՈՒ Երեխայի հետ ճիշտ աշխատելով՝ կարելի է բացահայտել նրանց նախասիրությունները, թույլ և ուժեղ կողմերը: Հայտնաբերելով ԿԱՊԿՈՒ աշակերտներ թույլ կողմերը, շտկելով դրանք և հենվելով ուժեղ կողմերի վրա կարելի է զարգացնել այնպես, որ հետագայում նրանք կյանքում գտնեն իրենց տեղը : Պատմության մեջ շատ հայտնի աուտիկներ կան, ովքեր դարձել են հռչակավոր և հանրահայտ իրենց կատարած գործերով:

Ֆիզիկական և հոգեկան խնդիրներ ունենալը դեռ պատճառ չէ մարդուն հատուկ պիտակավորում տալու համար: Հայտնի և տաղանդավոր մարդիկ, ովքեր ունեցել են առողջական խնդիրներ, ապացուցել են, որ նույնիսկ նման ախտորոշմամբ կարող են ապրել լիարժեք կյանքով և աշխարհին զարմացնել իրենց գլուխգործոցներով: Անդրադարձել են այն մարդկանց, ովքեր անկախ առողջական խնդիրներից՝ պատմության մեջ և աշխարհին հայտնի են որպես մեծ դասականներ և հանճարներ՝ 1. Էռնեստ Հեմինգուեյ, 2. Լյուդվիգ Վան Բեթհովեն, 3. Վինսենթ Վան Գոգ, 4. Ռեյ Չարլզ, 5. Ազաթա Քրիստի, 6. Չարլզ Դարվին, 7. Նիկոլա Տեսլա, 8. Լիոնել Մեսսի, 9. Վուդի Ալեն և շատերը :

Ուսումնասիրենք Ազաթա Քրիստիի կյանքը և առանձնահատկությունները: Ծննդյան ամսաթիվը՝ 15 սեպտեմբերի, 1890 թ.: Հանդիսանում է դետեկտիվ արձակի ժանրի համաշխարհային ամենահայտնի հեղինակներից մեկը: Նա կրթված էր, գեղեցկատես, բայց, ցավոք, ուներ լեզվական արատ:

Մասնագիտությունը՝ բուժքույր, գրող, վիպասան, սցենարիստ, դրամատուրգ, արձակագիր, ինքնակենսագիր, բանաստեղծուհի և դրամատուրգ :

Ազաթա Քրիստին համարձակ և ուժեղ կին էր: Նա օդաչու էր, մեքենա էր վարում, զբաղվում էր ձիավարությամբ և ջրային սպորտով, շատ էր ճանապարհորդում:

Ներառական կրթությունը ենթադրում է, որ աշակերտներն իրենց ողջ բազմազանությամբ ու յուրատեսակությամբ սովորում են կողք-կողքի, նույն դպրոցում և դասարանում: Հաջող ներառման իրականացման համար անհրաժեշտ է, որ ուսուցիչները ներգրավված լինեն մասնագիտական զարգացման գործընթացում և կիրառեն դասավանդման արդյունավետ մոտեցումներ: Առանց յուրահատուկ մոտեցումների ու դասավանդման բազմազան մեթոդների իմացության ուսուցիչները չեն կարող կյանքի կոչել որակյալ կրթությունը բազմազան կրթական կարիքներ ունեցող աշակերտների հետ:

Ուսումնասիրելով մեր դպրոցում ուսուցիչների վերաբերմունքը ԿԱՊԿՈՒ աշակերտների նկատմամբ՝ ես հասկացա, որ մենք ունենք փորձառու, ԿԱՊԿՈՒ աշակերտների նկատմամբ գրագետ մոտեցում ցուցաբերող ուսուցիչներ, ովքեր կարողացել են բաց ահայտել նրանց նախասիրությունները և դրանց վրա հենվելով՝ ՈւՀՁ սկզբունքներով ուսումնառություն իրականացնել: Հասկացա, որ նրանցից յուրաքանչյուրի մոտեցումը յուրովի է և արդարացված՝ հարմարեցրած առարկայական բովանդակությանը:

ԱՌԱՋԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Առաջարկում եմ՝

1. Իրականացնել ուսուցիչների առաջավոր փորձի փոխանակում,
2. Կազմակերպել միջոցառումներ ԿԱՊԿՈՒ աշակերտների ակտիվ մասնակցությամբ. դրանք կնպաստեն՝ ուսուցիչ-աշակերտ, ուսուցիչ- ծնող կապի ամրացմանն ու ԿԱՊԿՈՒ աշակերտների լիարժեք բացահայտմանը:
3. Լինել համբերատար, ուշադիր և զգոն ԿԱՊԿՈՒ աշակերտների նկատմամբ:
4. Ապահովել դրական միջավայր՝ լինելով կապող օղակ ԿԱՊԿՈՒ երեխաների և այլ աշակերտների միջև:
5. Աշխատել ծնողների հետ կողք-կողքի՝ ապահովելով համագործակցությունն ու վստահությունը:

Ստեղծել համայնք

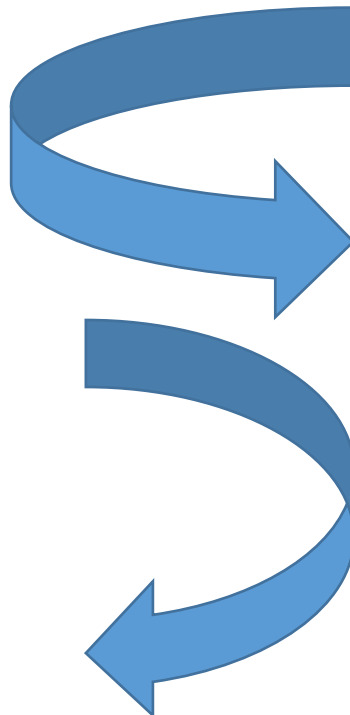
Առաջին փուլ

Ստեղծել կարողություն

Երկրորդ փուլ

Հաղորդակցվել և ողջունել

Երրորդ փուլ

Միասին աշխատելով ընդհանուր խնդիրների լուծման ուղղությամբ՝ աշակերտները կտեղեկանան միմյանց մասին՝ հայտնաբերելով յուրաքանչյուրի ուժեղ կողմերը, կարողություններն ու ձգտումները, ինչպես նաև իրենց ընդհանրությունները:

Օգտագործված գրականության ցանկ և հղումներ

- 1.«Ներառական կրթություն»-ուսումնական ձեռնարկ, 2017թ.
- 2.«Կրթության առանձնահատուկ պայմանների կարիքի գնահատումը»-ձեռնարկ 2018 թ
3. Ներառական կրթության ռազմավարություններ
- 4.Ներառական կրթությունը գործնականում_(ուսումնամեթոդական ձեռնարկ) Հեղինակ՝ Սյուզաննա Պետրոսյան
5. «Սալամանկայի հռչակագիր» <https://ampop.am/inclusive-education-in-armenia/>
6. <https://hy.wikipedia.org/wiki>
7. Հովսեփյան Վ. «Ներառական կրթության կայացման մի քանի խնդիրների մասին»-մանկավարժություն ամսագիր, 2017

ՄԵԹՈՂԱԿԱՆ ՈւՂԵՑՈւՅՑ - UNICEF

8. ՆԵՐԱՌԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՄՇՏԱՂԻՏԱՐԿՈՒՄ Ուսումնասիրության զեկույց
9. «Անհատական ուսուցման պլանի մշակման մեթոդական ուղեցույց»- Թաղևոսյան Ս. 2016 ձեռնարկ
- 10.<https://lib.amedu.am/files/resource/files/2022-12-13/93399c4aa34193a1db66ee38430b06a2.pdf>